

"Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod înșutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare."

(Luca 8, 5-15)

În această pildă Mântuitorul creează patru tipologii umane. **Mai întâi, tipologia omului nepăsător.** Aceștia sunt oamenii care nu primesc cuvântul lui Dumnezeu, ci se lăsa târați în toate curentele ideologice, gnostice sau filozofice, în toate părțile. Ei n-au niciun fel de stabilitate. Peste ei calca toate învățăturile greșite ale lumii acesteia. Sunt ca un zid pe care se scriu toate ideile false ale veacului nostru sau ale veacurilor anterioare. Să ne cercetăm cine dintre noi se aseamănă pământului în care cade sămânța lui Dumnezeu fără să rodească? Gândiți-vă!

A doua categorie sunt oamenii care aud cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc cu bucurie, însă este de ajuns să vină o zguduire peste dânșii și se pierd. Este de ajuns să-i lovească o nenorocire sau să înceapă o persecuție, așa cum s-a întâmplat sau se mai întâmplă în lume și mai ales în America, unde persecuția e subtilă și foarte perfidă. Este poate o prigoană mai primejdioasă din mai multe puncte de vedere decât cea comunistă, pentru că acolo știam cine e bun și cine e rău. Era alb și negru. Aici nu mai știm unde e bine și unde este rău. Toate sunt gri. Și în Europa la fel, în Europa Unită. Deci noi suntem aceștia care auzim cuvântul lui Dumnezeu, îl primim, ne bucurăm și vine o persecuție sau căldura soarelui, așa cum se spune în parabolă. Soarele cald dă căldura și usucă pământul și sămânța moare în sufletul nostru. Știți că atunci când a fost, în comunism, persecuția aceea religioasă, s-au cernut foarte ușor cei care erau români temeinici de cei care erau numai piatră. Unii au cedat, alții au colaborat, alții au făcut lucruri foarte rele, alții au suferit sau, dacă n-au fost arestați, au rezistat tăcuți în subterane, rugând pe Dumnezeu să îi ajute în viața aceasta de prigoniri. M-am întrebat: oare din România, câți oameni n-au făcut compromisul religios?

A treia categorie de oameni sunt cei pătimiși. Au păcate multe, tot felul de patimi omenești: desfrânare, beție, lăcomie, zgârcenie, toate patimile acelea care fac din inima noastră un teren plin de buruieni, de spini și de mărăcini. Și chiar dacă ne izbește cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă ne întoarcem cu dragoste spre El, mai tari sunt patimile noastre, pe care le purtam de cine știe când. Pentru că pocăința noastră nu este adevărată! Este numai un moment de deschidere către Dumnezeu pe care nu-l adâncim în inima noastră, nu facem din el un izvor tămăduitor pentru suflet, ci ne-am deschis o clipă, iar apoi ne-am închis. Patimile noastre au izbucnit în noi mai puternice decât chemarea și virtuțile pe care Dumnezeu le seamănă în inima noastră. Și nu aducem roade, iar dacă nu sunt roade, suntem sortiți pedepsei veșnice. Cine dintre noi se recunoaște aici?

Cei din a patra categorie sunt oamenii care aud cuvântul, se străduiesc, slujesc cu bucurie lui Dumnezeu, cauta să-și fertilizeze solul acesta spiritual, să înțeleagă mai adânc cuvântul lui Dumnezeu, să vină la biserică, să se spovedească, să se împărtășească, să facă bine în jurul lor, să fie o lumină pentru toți ceilalți. Unii pot mai puțin, alții mai mult. Dumnezeu a dat fiecăruia un talant: unuia i-a dat unul singur, altuia i-a dat trei talanți, altuia i-a dat cinci talanți. Fiecare a primit ceva și fiecare dintre noi trebuie să aducă lui Dumnezeu un dar egal cu darul pe care l-a primit. Cel care a primit un talant, să mai aducă unul. Cel care a primit doi talanți, să mai aducă doi. Cel care a primit cinci, să mai aducă cinci. Cel ce aduce roadă sută la sută, acela este cu adevărat cel care a auzit cuvântul lui Dumnezeu și a rodit.

Și a mai zis Dumnezeu din nou: „Cine are urechi de auzit, să audă!” (Matei 13,9). Uitați-vă în jurul vostru și în voi înșivă și vedeți sincer unde vă aflați. Dacă aveți intenție bună și nu încercați să vă amăgiți pe voi înșivă sau pe alții, v-ați plasat exact unde sunteți. Atunci, cu adevărat, când a zis Mântuitorul „cine are urechi de auzit să audă”, voi sunteți aceia care ați înțeles.

Iar aceasta recunoaștere a voastră în tipologiile pe care Mântuitorul le-a creat, plasarea fiecăruia în tipologia voastră, mă convinge că de acum încolo veți începe să-i slujiți lui Dumnezeu ca să aduceți roadă. Cât de mică, dar să aduceți.

Părintele Gheorghe Calciu - www.crestinortodox.ro

De ce ia diavolul sămânța din inimile oamenilor? O spune Domnul: „Ca nu cumva, crezând, să se mântuiască”. Se vede preabine de aici că, credința în cuvântul lui Dumnezeu e temeiul și rădăcina mântuirii noastre. Cine nu păstrează cuvântul lui Dumnezeu — și nimic altceva decât cuvântul lui Dumnezeu — în inima sa, nu poate să se mântuiască. Asupra inimii neîncălzite de cuvântul lui Dumnezeu stă la pândă diavolul, ca să fure. Fericit cel ce păstrează cuvântul lui Dumnezeu în inima sa ca pe bunul cel mai de preț, nelăsând nici oameni, nici demoni să calce în picioare și să fure sfânta semănătură.

Săracă și tristă așezare e lumea aceasta. Totul e grabă și trecere, iar cine se apucă și se ține de ea va cădea și va plânge de durere și de rușine. Dar în această așezare se află comoara de învățături a pildelor, iar cine înțelege astfel lumea și se folosește în acest chip de ea, nu va cădea, nici nu se va rușina.

Sfântul Nicolae Velimirovici - <https://dologia.ro>

Marti, 16 octombrie – Sf.Mc.Longhin Sutaşul;

Miercuri, 17 octombrie – Sf.Prooroc Osea; Sf.Cuv.Mc.Andrei Criteanul;

Joi, 18 octombrie – Sf.Ap.şi Evanghelist Luca;

Vineri, 19 octombrie – Sf.Prooroc Ioil; Sf.Cuv.Ioan de la Rila;

Duminică, 21 octombrie – Sf.Cuv.Mărt.Visarion, Sofronie şi Sf.Mc.Oprea; Sf.Pr.Mărt.Ioan din Gales şi Moise Măcinic

În urma invalidării referendumului din 6-7 octombrie 2018 pentru redefinirea căsătoriei, **Patriarhia Română îndeamnă la unitate spirituală şi la apărarea în continuare a familiei binecuvântate de Dumnezeu.**

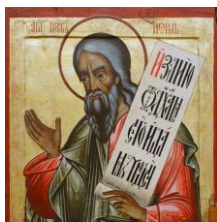
Cu prilejul referendumului, Biserica Ortodoxă Română şi-a împlinit misiunea ei civică şi morală în spaţiul public, unde a afirmat şi apărât identitatea şi valoarea familiei ca instituţie umană creată şi binecuvântată de Dumnezeu. În acest sens, mulţumim celor aproape patru milioane de cetăţeni români care au răspuns pozitiv prin participarea lor la vot. **Atitudinea pe care românii şi-au asumat-o**, prin participare la vot sau prin neprezentare la vot, trebuie respectată şi analizată, iar democraţia bazată pe libertatea civică trebuie cultivată mai intens prin informare corectă şi permanentă privind tema dezbătută public.

Deşi referendumul recent nu a fost validat, totuşi, acesta ne-a oferit **posibilitatea de a cunoaşte gradul de secularizare al societăţii româneşti de astăzi, precum şi principalele poziţionări din societate privind afirmarea şi apărarea valorilor morale bazate pe credinţa în Dumnezeu şi istoria bimilenară a poporului român.**

În acest context social, **Biserica Ortodoxă Română are datoria de a susţine şi promova în continuare familia binecuvântată de Dumnezeu şi valorile credinţei creştine.** Biroul de presă al Patriarhiei

Marti, 16 octombrie - Sfântul Longhin a trăit pe vremea împăratului Tiberiu (14-37), era din părțile Capadociei și slujea ca ostaș pe vremea când în Palestina cărmuia Ponțiu Pilat. A luat parte la Sfintele Pătimiri ale Mântuitorului și **el este acela care L-a împuns pe Iisus cu sulița în coastă.** A păzit Mormântul Domnului până la Înviere, deci fiind martor la minunile ce s-au săvârșit atunci, s-a luminat la inimă și a crezut în Hristos Domnul împreună cu alți doi ostași din ceata sa. Lăsând slujirea ostășească a plecat în Capadocia unde propovăduia ca un apostol Învierea lui Hristos. Pilat, înștiințându-l pe Tiberiu că Longhin a părăsit dregătoria sa, a trimis ostași care i-au tăiat capul sfântului. Ducând la Ierusalim capul lui Longhin, Pilat l-a aruncat la gunoi, afară din cetate. După mulți ani, capul a fost descoperit prin minune dumnezeiască de o femeie oarbă care scoțându-l din pământ și-a recăpătat vederea. **Arhid. Ștefan Sfarghie**

Miercuri, 17 octombrie-Sfântul Proroc Osea a fost fiul lui Beyri, din tribul lui Isahar. A proorocit cu optsute de ani înainte de Nașterea lui Hristos, pe când evreii din Samaria au fost luați în robia asiriană. El a certat cu asprime pe Israel și pe Iuda pentru idolatria lor. A vestit pieirea Samariei și a lui Israel din cauza păcatelor.

Este primul proroc care prezintă legământul dintre Dumnezeu și poporul Său ca pe legătura de dragoste dintre bărbat și femeie. Sfinții Părinții au folosit imaginea matrimonială pentru viața duhovnicească. **Omul, asemănat cu o desfrânată, care prin păcate s-a depărtat de iubirea curată, este căutat de Mirele său, Hristos.** Iată ce spune Sfântul Ioan Gură de Aur într-o omilie despre acest lucru: "Cel mai mare și mai puternic" a râvnit o desfrânată. Dumnezeu Și-a dorit pentru Sine o desfrânată? Da, la firea noastră mă refer. Dumnezeu dorește o desfrânată? Omul, dacă pofteste o desfrânată este osândit, iar Dumnezeu o dorește pe aceasta? Foarte mult! **În timp ce omul, însă, pofteste desfrânata ca să se facă desfrânat, Dumnezeu o dorește ca să o preschimbe în fecioară. Astfel, pofta omului înseamnă pierderea celei desfrânate, în timp ce dorirea lui Dumnezeu înseamnă mântuirea acesteia.** "Cel mare și puternic" a dorit o desfrânată? Și de ce? Ca să devină Mire. Și ce face? Nu trimite la aceasta pe nici unul dintre robi, nu-l trimite pe Înger, nici pe Arhangheli, pe Heruvimi și Serafimi, ci El Însuși Se apropie ca un iubit. (...) **Vine spre desfrânată și nu Se rușinează.** Vine la coliba acesteia și o află beată. Și cum vine? ... Se face așa cum era desfrânata ... **la fire devine ca aceasta, pentru ca să nu se sperie, să nu fugă, văzând că El nu este căzut ca ea. Vine spre desfrânată și Se face Om.** (...) Acest Iubit nu i-a cerut socoteală despre păcate, ci i-a iertat greșelile și fărâdelegile. Și ce face? **O ia pe această și Se unește cu ea. Și ce-i dă acesteia? Inelul. Care inel? Pe Duhul cel Sfânt"**

"Despre Rai și Scriptură. Despre iubirea lui Dumnezeu pentru noi...", Ed.Bizantină, 2006

www.crestinortodox.ro

Joi, 18 octombrie – Sf.Evanghelist Luca - "Și întorcându-Se către ele, Iisus le-a zis: Fiice ale Ierusalimului, **nu Mă plângeți pe Mine, ci pe voi plângeți-vă și pe copiii voștri. Căci iată, vin zile în care vor zice: Fericite sunt cele sterpe și pântecele care n-au născut și sânii care n-au alăptat!** Atunci vor începe să spună munților: **Cădeți peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne. Căci dacă fac acestea cu lemnul verde, cu cel uscat ce va fi?"** (Luca 23, 28-31).

Programul săptămânii 14 octombrie 2018 – 21 octombrie 2018

Duminică	14 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda Semănătorului și Sf.Cuv.Parascheva) – Pr.Dragoș
Duminică	14 octombrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	15 octombrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marti	16 octombrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	17 octombrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	18 octombrie		-
Vineri	19 octombrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	19 octombrie	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	20 octombrie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	20 octombrie	17 – 18	- Vecernia duminicii a 23-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	21 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea demonizaților din Gherghesa) – Pr.Ticu
Duminică	21 octombrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu